

Publicerad 2005-09-02 16:31 av Snövit

Vacker tycker jag. Beskriver en hel del

Erfarenheten tröstar klent

Jag tycker nog själv att jag var mer än dum

Det är helt uppenbart

Som valde att vistas i detta mörka rum

Fast solen lyste så klart

Erfarenheten tröstar klent

Man lär sig alltid försent

Jag kände mig ensam som aldrig förr

Och fick ett klart besked

Stäng aldrig som jag helt igen din dörr

Fast du vill vara ifred

Erfarenheten tröstar klent

Man lär sig alltid försent

Man behöver massa tid att tänka efter på

Jag behöver all den tid som jag kan få

Fast jag kommer säkert göra samma misstag ändå

Jag klev alltid undan på något sätt

Det kändes enklast så

Men det som är enkelt är sällan rätt

Det börjar jag förstå...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snövit med Poeter.se id #3182 innehar upphovsrätten